

[Birgit Busk.]

der sig perspektiver i dansk politik, der er meget mere i overensstemmelse med, hvad vælgerne sagde i december end det, vi hidtil har hørt.

Som jeg også tidligere har sagt i denne debat, er det ikke med ubetinget glæde, at de uafhængige går med til regeringens bukker, men vi gør det i erkendelse af, at vi hellere vil have smækket nu end om et halvt eller et helt år, fordi vi trods alt i dag er i stand til at overskue regeringens forslag og konsekvensen af regeringens forslag. Det vil vi næppe være om et halvt år, når alting er blevet meget dyrere.

Fra partiet de uafhængiges side vil jeg dog gerne anbefale, at regeringen i sin glæde over at have overlevet ikke ganske og aldeles svigter de punkter, som venstre hidtil har kæmpet så stærkt for. Jeg tænker her på beskatningen af landbrugsjord, gartnerjord og skovbrugsjord. Der er i dag ingen andre erhverv, der i den grad bliver brandskattet af deres produktionsmidler, som netop skovbrugs-, gartneri- og landbrugserhvervene. Jeg mener, at regeringen hurtigst muligt bør tage dette spørgsmål op, sådan at jordbrugs-erhvervene kan blive ligestillet med den øvrige del af erhvervslivet.

Derudover vil jeg gerne gratulere regeringen Hartling med den politiske sejr, som regeringen tilsyneladende har vundet i dag, og jeg vil gerne takke folketinget, fordi det i sidste ende lagde så megen sund dømmekraft for dagen, at regeringen kunne fortsætte. Mit eneste håb er nu, at man vil give folketinget den arbejdsro, som er nødvendig, for at det kan gennemføre et forsvarligt lovgivningsarbejde. Jeg er lykkelig for, at folketinget har vurderet situationen, og at de antiparlamentariske kræfter, som vi blev præsenteret for under demonstrationen foran Christiansborg forleden, ikke kom til at spille ind. I dag synes jeg, de demokratiske idealer har sejret. Jeg gratulerer regeringen.

Poulsgaard (FP):

Jeg er ked af at skulle spille tingets tid, men det er hr. Knud Jespersen, der kalder mig på talerstolen. Hr. Knud Jespersen har gang på gang fra denne talerstol sagt, at hans parti var landets arbejderparti. Jeg vil

gerne spørge hr. Knud Jespersen, hvilken arbejder han repræsenterer.

Jeg tror ikke, at hr. Knud Jespersen har læst „Den herskende klasse“, for de gamle dogmer og flokler, hr. Knud Jespersen fremfører, er jo forældede, tiden er løbet fra dem. Skellet går ikke i dag mellem arbejder og arbejdsgiver, skellet går mellem dem, der producerer, og dem, der er beskæftiget ved goldt skrivebordsarbejde.

Vi har sagt mange gange, at vi er landets næststørste arbejderparti. Undersøgelser efter valget har vist det, og jeg vil gerne her fra talerstolen invitere hr. Knud Jespersen med til et møde den 17. maj, på fredag, hvor vi starter fremskridtspartiets forening over hele landet, så vil hr. Knud Jespersen se, at medlemmerne i fremskridtspartiet er arbejdere og bønder, det er den produktive del, og vi har også skolelærere, ja, vi har faktisk alle fornuftige folk i dette land.

Så sagde hr. Knud Jespersen, at folketinget var bange for sine taburetter, det lå der i hvert fald i det, han sagde. Ja, det er muligt, men hr. Knud Jespersen har også været i Sovjetunionen, hvor der kun er ét parti. Der er man da sikker på at bevare pladserne, men hvis det er demokrati, så betakker jeg mig for demokratiet.

Anker Jørgensen (S):

Der har under hele denne procedure været talt gevaldigt meget om begrebet samarbejde. Det er nu mit indtryk, at man i væsentlig grad har brugt ordet, uden at der i ret mange tilfælde har været særlig megen realitet i det. Jeg har en fornemmelse af, at den megen samarbejdstale ikke har været båret af en virkelig social forståelse. Det er, som om forudsætningen for et samarbejde derfor heller ikke virkelig har kunnet realiseres.

Regeringen med statsminister Hartling i spidsen har jo skal vi sige lagt ansigtet i alvorlige folder og talt om ansvaret for landets økonomi. Jeg er naturligvis sikker på, at statsministeren mener det oprigtigt, når han i højtidelige vendinger proklamerer sine hensigter.

Men jeg må have lov at pege på nogle punkter, som i større eller mindre omfang har været inddraget i drøftelserne.

For det første er det en kendsgerning, at man strammer den økonomiske situation og